Ἐστὶ δὲ τινα ῥήματα, ἃ ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, ἀμφιβόλως σημαίνονται, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς, τὸ μόνον οἷον, σώζω τὴν πόλιν, καὶ σώζομαι παρ' ἐμοῦ. ἀρόζω τὸν ἀγρὸν ὁ ἀγρὸς ἀρόζεται παρ' ἐμοῦ, διαιρίζω τὸ πλοῖον, τὸ πλοῖον διαιρίζεται παρ' ἐμοῦ. σκάπτω τὰς ἀμπέλους, αἱ ἄμπελοι σκάπτονται, παρ' ἐμοῦ. ῥάπτω τὸ ἱμάτιον, τὸ ἱμάτιον ῥάπτεται παρ' ἐμοῦ, πλέω τὴν θάλασσαν, θάλασσα πλεῖται παρ' ἐμοῦ. ὡσαύτως λέγομεν παρά σου, παρ' ἐκείνου, παρ' ἡμῶν καὶ τὰ ἑξῆς.

Οἰκοδομῶ πόλιν, ἡ πόλις οἰκοδομεῖται ὑφ' ἡμῶν. οἰκίζομαι τόπον, ὁ τόπος οἰκίζεται ὑφ' ἡμῶν. ἔστι δὲ ἕνια ῥήματα ὧν δεύτερον μόνον πρόσωπον σύρεται ἐπὶ θυ τοῦ βάλλω. οἷς νίφει, ἡ νίφει, ningit mihi fingit. χειμάζει, frigescit, horret, ἡ ἀπλοῦς. frigus cingit, ἡ frigus circumstat demens ὁ. χειμάζει, βρέχει, ἔαρ. pluit, pruina, tonat, βροντῶσιν αἱ νεφέλαι, παρὰ τῷ Πλαυτίῳ, πῆγυν τῷ δρυσοφάγῳ, totant nebulæ, ἀστράπτει, fulgurat, λάμπει, lucet, splendet. κεραυνοῖ, fulminat.

Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων.

κδ' α' μβ' — περὶ τῶν ὑπαρκτικῶν.

Οὐδέτερον ῥῆμά ἐστι κυρίως τὸ λῆγον εἰς ω. ἢ μὴ ὀχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι. οἷς ζῶ, πλατῶ, ὑγιαίνω, πάσχω, ἐρυθριῶ. cano, dibeſco, ἡ dilucſcunt, ſapio ſω, ἡ calco, gratior, ἡ albeſcit, nubeſco, ἡ nubeo.